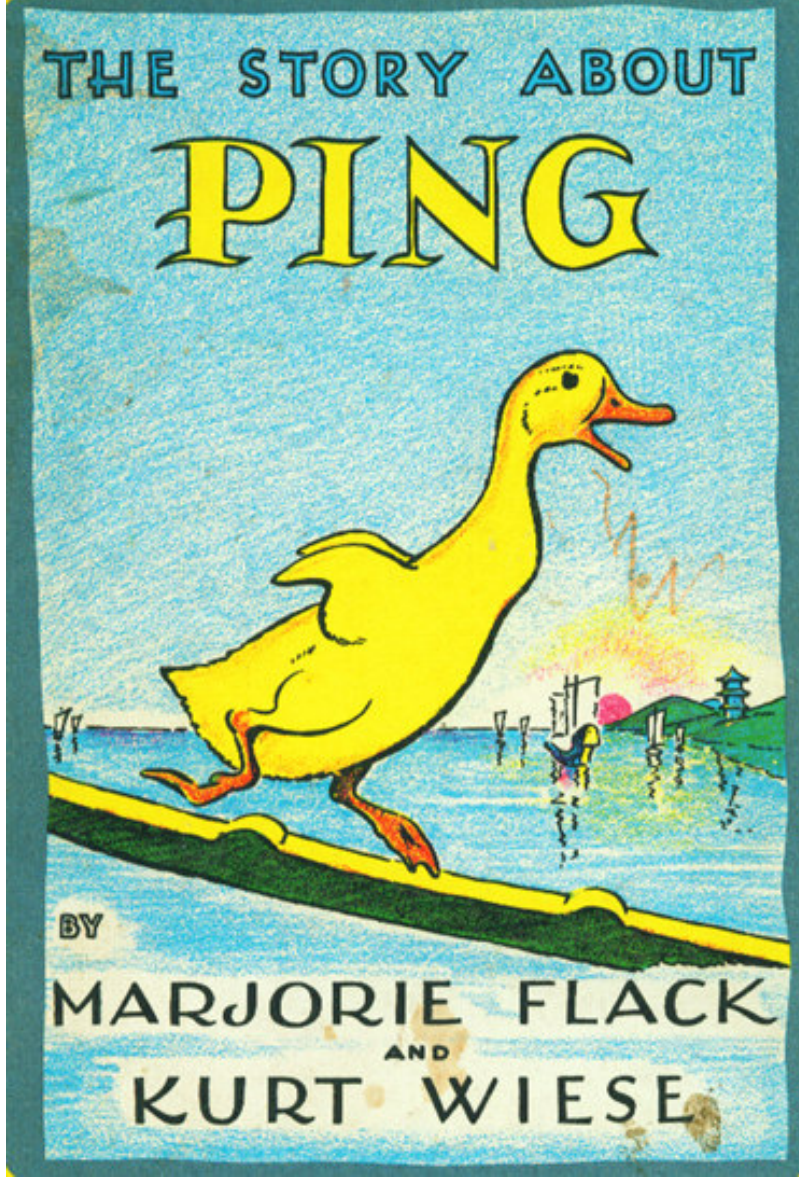
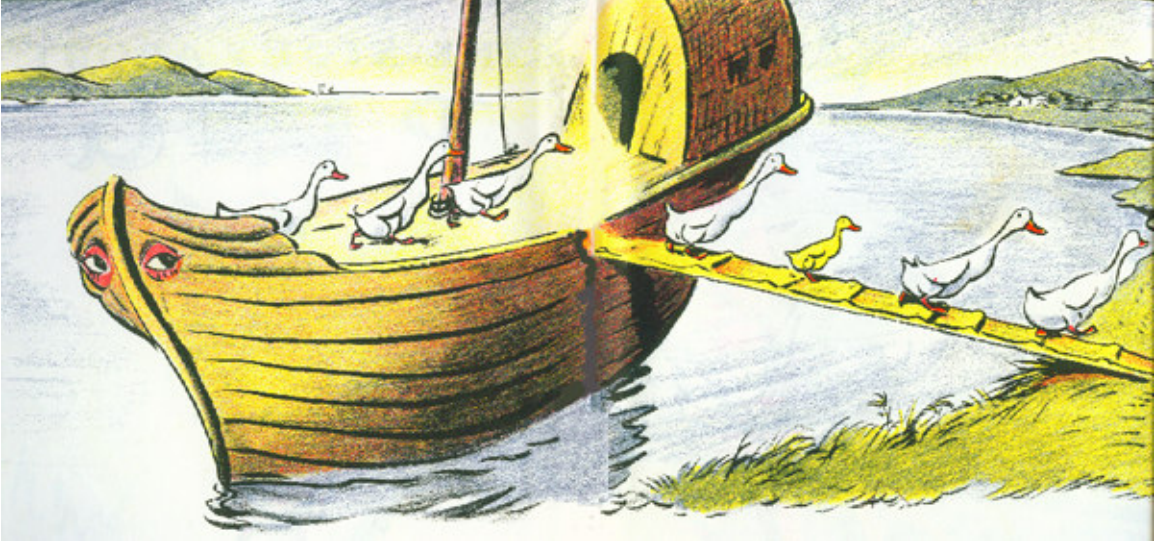

பிங்கின் கதை
மார்ஜெரி ஃபெளக், குர்ட் விஸ்
தமிழாக்கம்: பா.மீனாக்ஷி

THE STORY OF PING
By Marjorie Flack and Kurt Wiese

Once upon a time there was a beautiful young duck named Ping. Ping lived with his mother and his father and two sisters and three brothers and eleven aunts and seven uncles and forty-two cousins.

Their home was a boat with two wise eyes on the Yangtze River.

வெகு நாட்கள் முன்பு பிங்க் என ஒரு அழகான வாத்து இருந்தது. அது தன் அம்மா, அப்பா, இரு சகோதரிகள், மூன்று சகோதரர்கள், பெரியப்பா, பெரியம்மா, அத்தை, மாமா, சித்தப்பா, சித்தி, இவர்களது 42 குழைந்தைகளுடன் வசித்து வந்தது.

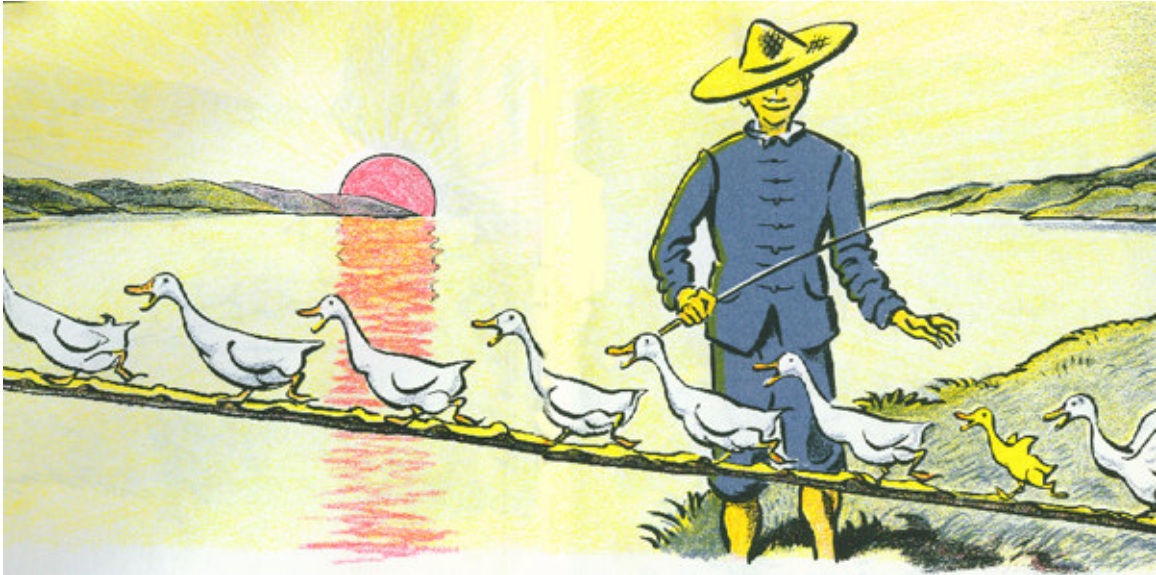
யாங்க்ட்சே நதியில் அனுபவமிக்க இரு கண்களுடன் இருந்த படகில் வசித்தது.

Each morning as the sun rose from the east, Ping and his mother and his father and two sisters and three brothers and eleven aunts and seven uncles and forty-two cousins all marched one by one, down a little bridge to the shore of the Yangtze River.

All day they would hunt for snails and little fishes and other pleasant things to eat. But in the evening as the sun set in the west, "La-la-la-la-lei!" would call the Master of the boat.

Quickly Ping and all his many family would come scurrying, quickly they would march, one by one, up over the little bridge and on to the wise-eyed boat which was their home on the Yangtze River.

Ping was always careful, very-very careful not to be the last, because the last duck to cross the bridge always got a spank on the back.

ஒவ்வொரு காலையும் கிழக்கே சூரியன் உதித்ததும்,
பிங்க் தன் அம்மா, அப்பா, சகோதரர்,

சகோதரிகள், உற்றார் உறவினர்களோடு ஒவ்வொருவராக
சிறிய பாலம் வழியாக யாங்க்ட்சே
நதிக்கரைக்கு முன்னேறிச் சென்றனர்.

நாள் முழுவதும் சிறிய புழுக்கள், மீன்கள் மற்றும்
ரம்மியமான இரையைத் தேடிப் போனார்கள்.
மாலையில் மேற்கே சூரியன் மறையும் போது "லா-லா-லா-
லி" என படகின் தலைவன் குரல்
கொடுப்பார்.

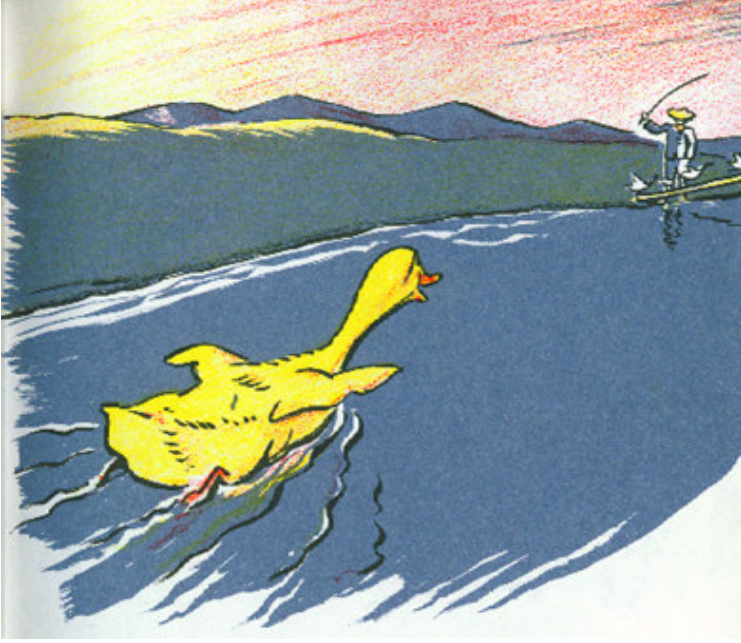
உடனே பிங்கும் அதன் குடும்பத்தினரும் அவசரமாக
ஓடி வந்து வேகமாக ஒருவர் பின் ஒருவராக
படையெடுத்து பாலத்தின் மீது ஏறி யாங்க்ட்சே நதியில்
இருந்த அந்த கூர்மையான கண்களுடைய படகு
வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

கடைசியில் செல்லும்
வாத்தின் முதுகில்
தான் அடி கிடைக்கும்
என்பதால் பிங்க்
எப்போதும்
ஜாக்கிரதையாக,
கடைசியாக
செல்லாமல்
இருப்பதில் மிக
கவனமாக இருக்கும்.

But one afternoon as
the shadows grew long,
Ping did not hear the

call because at that moment Ping was wrong side up trying to catch a little fish.

By the time Ping was right side up his mother and his father and his aunts were already marching, one by one, up over the bridge. By the time Ping neared the shore, his uncles and his cousins were marching over, and by the time Ping reached

the shore the last of his forty-two cousins had crossed the bridge.

ஆனால் ஒரு நாள் மாலை நேரம் நெருங்கியும்,
தண்ணீரில் தலையை விட்டு மீன் பிடிக்க முயற்சித்து
கொண்டிருந்ததால், திரும்பி வர அழைக்கும் குரல்
பிங்கால் கேட்க முடியவில்லை.

பிங்க் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே வருவதற்குள் அதன்
அம்மா, அப்பா, உறவினர்கள் எல்லோரும்
ஒவ்வொருவராக முன்னேறி பாலத்தி மேல் சென்று
விட்டனர். பிங்க் கரையை நெருங்கி வருவதற்குள்
அதன் உடன் பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் கரையை
நோக்கி சென்று, பிங்க் கரையை வந்து சேர்வதற்குள் 42

உடன் பிறவாதவரின் கடைசி நபர் பாலத்தைக் கடந்து சென்று விட்டார்.

Ping knew he would be the last, the very last duck if he crossed the bridge. Ping did not want to be spanked.

இப்போது சென்றால் அதுதான் கடைசியாக இருக்கும் என்பதை அறிந்தது. பிங்க் அடி வாங்க விரும்பவில்லை.

So he hid.

Ping hid behind the grasses, and as the dark came and the pale moon shone in the sky Ping watched the wise-eyed boat slowly sail down the Yangtze River.

ஆகையால் அது ஒளிந்து கொண்டது.

பிங்க் புல்களின் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டது. இரவு நேரம் வந்ததும் காயத்தில் சந்திர ஒலி பிரகாசித்தது. அறிவான கண்கள் கொண்டப் படகு தன் பிரயாணத்தை தொடங்க யாங்க்ட்சே நதியில் சென்று விட்டது.

All night long Ping slept near the grasses on the bank of the river with his head tucked under his wing, and when the sun rose up from the east Ping found he was all alone on the Yangtze River.

இரவு முழுவதும் நதிக்கரையில் புல்லின் அருகே தனது சிறகினில் தலையை மடித்துக் கொண்டு உறங்கியது. கிழக்கே காலை சூரியன் உதித்த போது பிங்க் யாங்க்ட்சே நதியில் தனியாக விடப்பட்டதை உணர்ந்தது.

There was no father or mother, no sisters or brothers, no aunts or uncles, and no forty-two cousins to go fishing with Ping, so Ping started to find them, swimming down the yellow waters of the Yangtze River.

பிங்குடன் மீன்
பிடிக்க போவதற்கு
அதன்
அம்மா, அப்பா,
சகோதரன்,
சகோதரர்கள்,
பெரியப்பா,
பெரியம்மா,
அத்தை, மாமா,
சித்தப்பா, சித்தி,
42 உடன் பிறவா
சகோதர,
சகோதரிகள்

ஒருவருமே கூட இல்லை. ஆகையால் பிங்கு
அவர்களைத் தேடி யாங்கட்சே நதியின் மஞ்சள் நிற
தண்ணீரில் நீந்தத் தொடங்கியது.

As the sun
rose higher in
the sky, boats
came. Big
boats and little
boats, fishing
boats and
beggar's
boats, house
boats and raft
boats, and all
these boats
had eyes to
see with, but
nowhere could Ping see the wise-eyed boat which was his
home.

மதிய நேரத்தில், நிறைய படகுகள் வந்தன. பெரிய படகுகள், சின்ன படகுகள், மீன் பிடிக்கும் படகுகள், படகுவீடுகள், இவை எல்லாவற்றிலும் இருந்த மனிதர்களுக்குப் பார்க்க கண்கள் இருந்தன, ஆனால் அதன் புத்திசாலி கண்களை கொண்ட படகு வீடு எங்குமே தென்படவில்லை.

Then came a boat full of strange dark fishing birds. Ping saw them diving for fish for their Master. As each bird brought a fish to his Master he would give it a little piece of fish for pay.

அதன் பின் ஒரு படகு அபூர்வமான மீன் பிடிக்கும்

பறவைகளோடு வந்தது. அப் பறவைகள் தன் எஜமானருக்காக மீன்கள் பிடிக்க குதித்ததை பிங்க் பார்த்தது. ஒவ்வொரு பறவையும் ஓர் மீனை பிடித்து கொடுத்ததும் எஜமானன் அதற்கு ஒரு சிறிய மீன் துண்டு பரிசாக கொடுத்தான்.

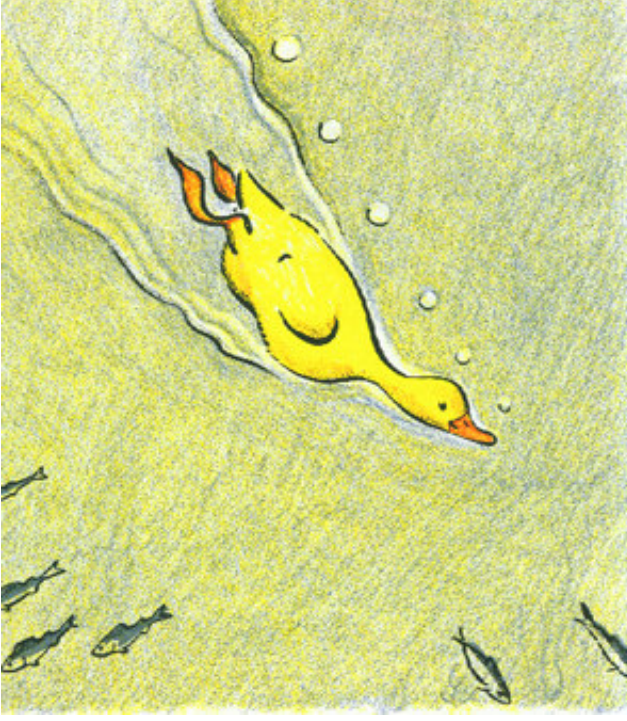
Closer and closer swooped the fishing birds near Ping. Now Ping could see shining rings around their necks, rings of metal made so tight the birds could never swallow the big fish they were catching.

Swoop, splash, splash, the ringed birds were

dashing here and there all about Ping, so down he ducked and swam under the yellow water of the Yangtze River.

மீன் பிடிக்கும் பறவைகள் பிங்கின் மிக மிக பக்கத்தில் குதித்தது. அவர்கள் பிடித்த பெரிய மீனை விழுங்கி விடாமல் இருக்க அதன் கழுத்தில் ஒரு பளபளப்பான இரும்பு வளையம் இறுக்கமாக போட்டு இருப்பதை பிங்க் கவனித்தது.

கழுத்தில் வளையத்துடன் இருந்த பறவைகள் இங்கும் அங்கும் குதித்துக் கொண்டிருந்தது. இதனால் பிங்க் குனிந்து யாங்க்ட்ஸே நதி மஞ்சள் நீரின் அடியில் நீந்தியது.

When Ping came up to the top of the water far away from the fishing birds, he found little crumbs floating, tender little rice cake crumbs which made a path to a house boat.

மீன் பிடிக்கும்
பறைவைகளிலிருந்து
மிக தொலைவில் வந்து
பிங்க் நீரின் மேல்
வந்தது.
அப்போது சிறிய

மிருதுவான அரிசி மாவ் உருண்டைகள் மிதந்து, அது ஒரு படகு வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லும் பாதையாக அமைந்தது.

As Ping ate these crumbs, he came nearer and nearer to the house boat, then —

பிங்க் அந்த
உருண்டைகளை
தின்று கொண்டே
வந்த போது, அது
மெதுவாக ஒரு படகு
வீட்டின் கிட்ட
கிட்டச் சென்று
அடைந்தது.
பிறகு —

SPLASH!

There in the water was a Boy! A little boy with a barrel on his back which was tied to a rope from the boat just as all boat boys on the Yangtze River are tied to their boats. In the Boy's hand was a rice cake.

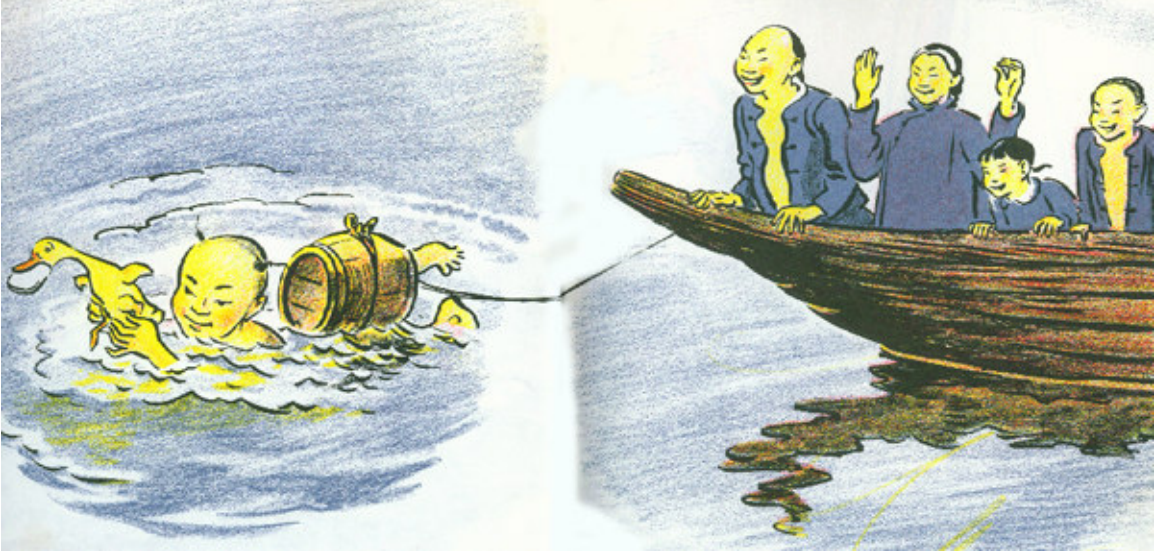
தொம்!

அந்த தண்ணீரில் ஒரு
பையன்! யாங்க்ட்ஸே
நதியில் மற்ற படகு
சிறுவன் போல் படகுடன்
கட்டிய கயிற்றுடன்
பின்னால் முதுகில்
பீப்பாயோடு ஒரு சின்ன
பையன் தண்ணீரில்
இருந்தான். அந்த சிறுவன்
கையில் அரிசி உருண்டை
இருந்தது.

"Oh-owwwwoooo!" cried the little Boy, and up dashed Ping and snatched at the rice cake.

"ஹோ-ஊஊ!" என்று அச் சிறுவன் கூச்சலிட்டான்.
பிங்க் அவனிடம் ஒடிச் சென்று அந்த அரிசி
உருண்டையை பிடுங்கியது.

Quickly the Boy grabbed Ping and held him tight.

"Quack - quack - quack - quack!" cried Ping.

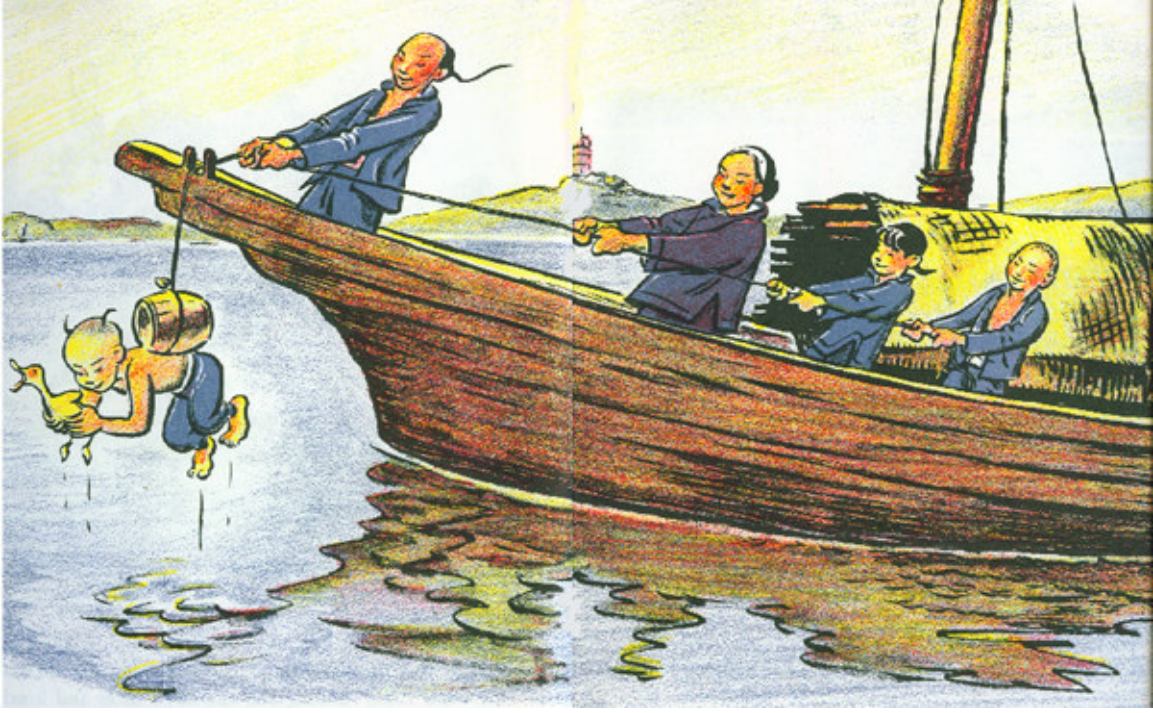
"OH! Ohh-ooo!" yelled the little Boy.

Ping and the Boy made such a splashing and such a noise that the Boy's father came running and the Boy's mother came running and the Boy's sister and brother came running and they all looked over the edge of the boat at Ping and the Boy splashing in the water of the Yangtze River

அச் சிறுவன் விரைவாக பிங்கை பிடித்து இறுக்கமாக வைத்துக் கொண்டான்.

க்வேக், க்வேக்,க்வேக் என பிங்க் சத்தம் போட்டது.
ஹோ.....ஹூ . என அச் சிறுவன் சத்தம் போட்டான்.
பிங்கும், சிறுவனும் தண்ணீரை அடித்த சத்தம், கூச்சல் போட்டதைக் கேட்டு, சிறுவனது
அம்மா,அப்பா,சகோதரர், சகோதரி இவர்கள் எல்லோரும்
ஓடோடி வந்தார்கள். அவர்கள் படகின் ஓரத்திலிருந்து

பிங்கும், சிறுவனும் யாங்க்ட்சே நதி தண்ணீரை அடித்து
சத்தம் போட்டு நீந்துவதை எட்டிப் பார்த்தார்கள்.

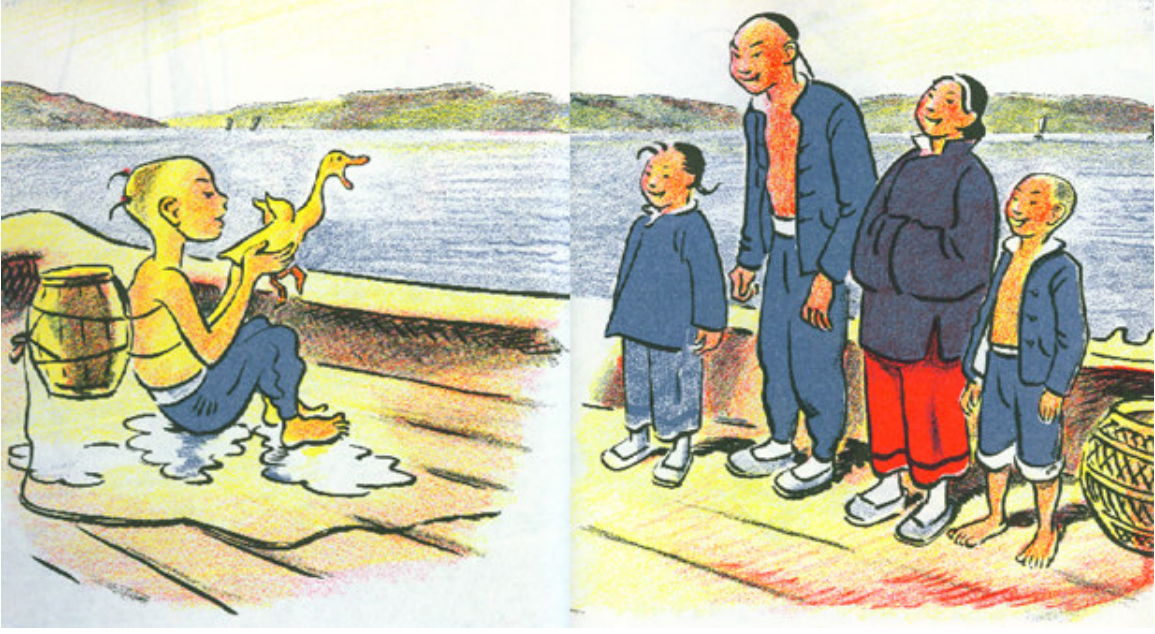

Then the Boy's father and the mother pulled at the rope
which was tied to the barrel on the little Boy's back.

They pulled and they pulled and up came Ping and the Boy
on to the house boat.

சிறுவனது அம்மா, அப்பா, அவன் முதுகோடு
கட்டியிருந்த பீப்பாயுடன் இருந்த கயிற்றை
இழுத்தார்கள்.

பிங்கும், சிறுவனும் படகு வீட்டின் மேல் வரும் வரை
இழுத்தனர்.

"Ah, a duck dinner has come to us!" said the Boy's father.

"ஒரு வாத்து நம் இரவு சாப்பாடிற்காக கிடைத்து இருக்கிறது" என சிறுவனின் அப்பா கூறினார்.

"I will cook him with rice at sunset tonight," said the Boy's mother.

"NO-NO! My nice duck is too beautiful to eat," cried the Boy.

"இன்று இரவு இதை அரிசியுடன் சமைப்பேன்" என சிறுவனின் அம்மா கூறினார்.

"இல்லை-இல்லை! எனது அழகான வாத்து உண்பதற்காக இல்லை" என்று கத்தினான்.

But down came a basket all over Ping and he could see no more of the Boy or the boat or the sky or the beautiful yellow water of the Yangtze River.

All day long Ping could see only the thin lines of sun which shone through the cracks in the basket, and Ping was very sad.

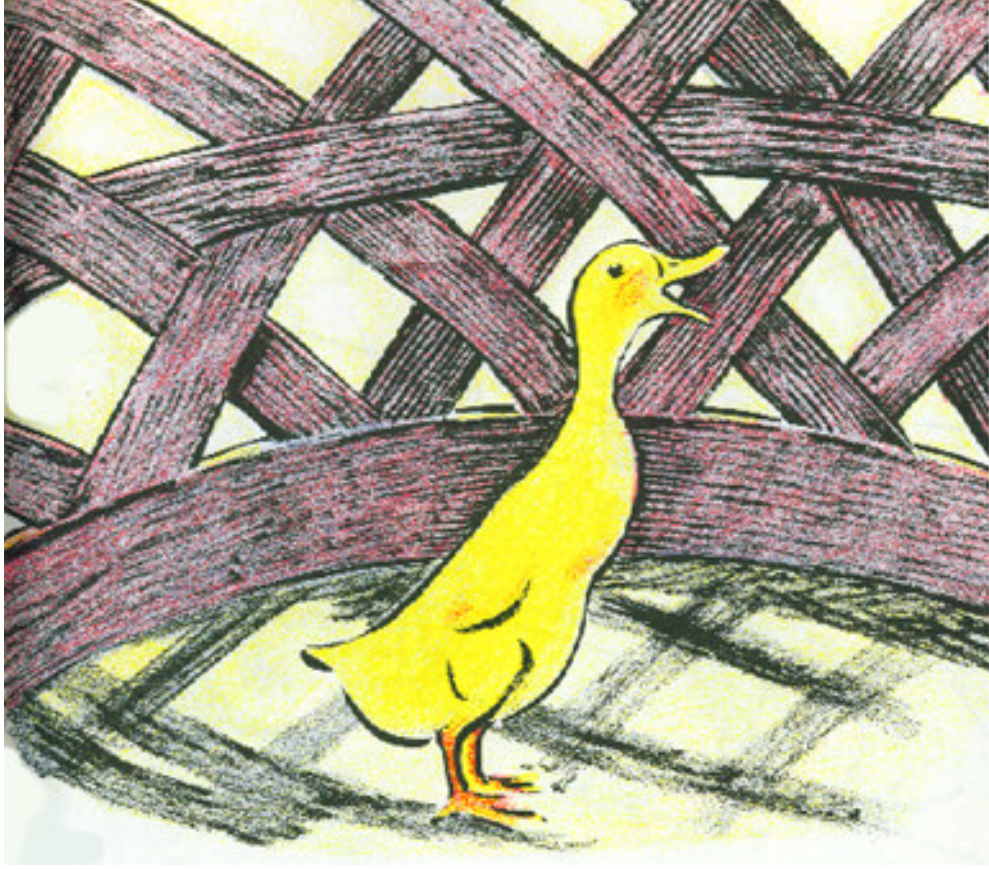
ஆனால் பிங்கின் மீது
ஒரு கூடை விழுந்ததும்
சிறுவன், படகு, காயம்,
யாங்க்ட்ஸேயின் மஞ்சள்

நீர் ஒன்றுமே இனி அதன் கண்களுக்குத்
தெரியவில்லை.

நாள் முழுவதும் கூடையின் ஓட்டை வழியாக மெல்லிய
சூரிய வெளிச்சத்தை தான் பார்க்க முடிந்தது. இதனால்
பிங்க் ரொம்பவும் வருத்தமாக இருந்தது.

After a long while Ping heard the sound of oars and felt the
jerk, jerk, jerk of the boat as it was rowed down the Yangtze
River.

Soon the lines of sunshine which came through the cracks of
the basket turned rose color, and Ping knew the sun was
setting in the west. Ping heard footsteps coming near to him.

வெகு நேரம் கழித்து பிங்கிற்கு படகு துடுப்பின் சத்தம் கேட்டது, உர்--உர்--என படகு திடீரென தூக்கிப் போட்டு யாங்கட்ஸே நதியில் சென்று கொண்டிருந்த ஓசையும், படகின் அசைவும் உணர்ந்தது. கூடையின் ஒட்டையிலிருந்து வந்த சூரிய வெளிச்சம் ஆரஞ்சு நிறமாக மாறிய போது பிங்கிற்கு சூரியன் மேற்கே மறைந்து போகும் என்பதை தெரிந்து கொண்டது. பிங்கின் அருகே காலடி சத்தம் வருவதை கேட்டது.

The basket was quickly lifted, and the little Boy's hands were holding Ping.

வேகமாக
கூடையைத்
தூக்கி,
அச்சிறுவன்
பிங்கை தனது
கையில் வைத்துக்
கொண்டான்.

Quickly, quietly, the

Boy dropped Ping over the side of the boat and Ping slipped into the water, the beautiful water of the Yangtze River.

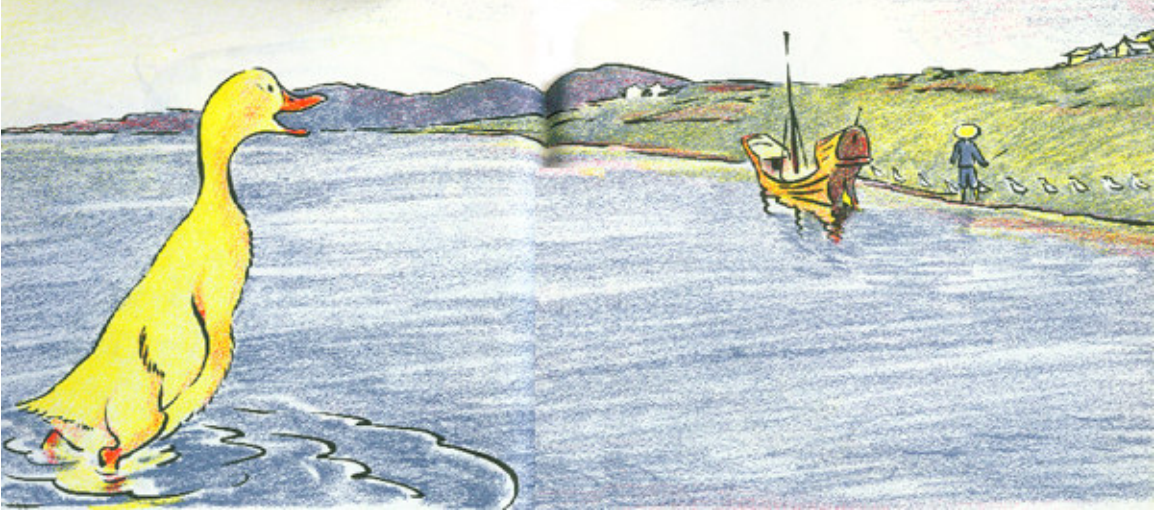
Then Ping heard his call, "La-la-la-la-lei!"

சீக்கீரமாக, ஓசைப்
போடாது,
சிறுவன் பிங்கை
படகின் ஓரத்தில்

விட்டான், அது அழகான

யாங்க்ட்ஸே தண்ணீரில் மிதந்து சென்றது.

அதன் பிறகு பிங்கிற்கு அதன் வழக்கமான குரல் "லா-லா-லி!" காதில் கேட்டது.

Ping looked and there near the bank of the river was the wise-eyed boat which was Ping's home, and Ping saw his mother and his father and his aunts, all marching, one by one, up over the little bridge.

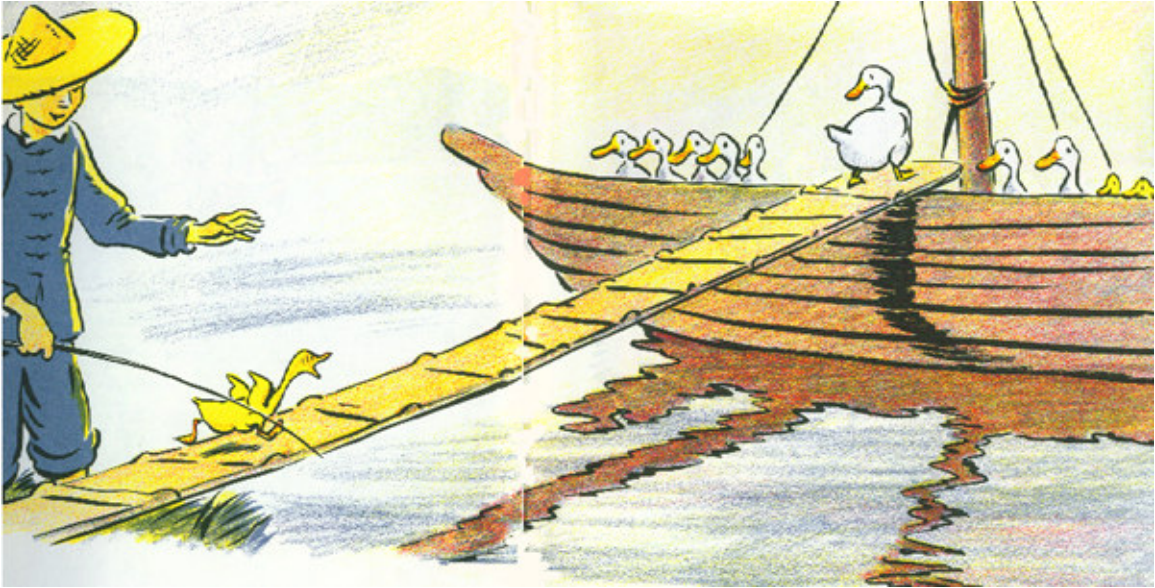
Swiftly Ping turned and swam, paddling toward the shore. Now Ping could see his uncles marching, one by one.

Paddle, paddle, Ping hurried toward the shore. Ping saw his cousins, marching one by one.

Paddle, paddle, Ping neared the shore, but –

பிங்க் பார்த்த போது அங்கு நதிக் கரையோரம் பிங்கின் வீடான புத்திசாலி கண்களுடைய படகு தெரிந்தது. அந்த சின்ன பாலத்தின் மேல் அதன் அம்மா, அப்பா, உறவினர்கள் எல்லோரும் ஒருவர் ஒருவராக முன்னேறி

சென்று கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தது.
வேகமாக திரும்பி நீந்திக் கரையை நோக்கிச் சென்றது.
இப்போது அதன் மாமா அவர்கள் முன்னேறிக்
கொண்டிருந்தது பிங்கிற்குத் தெரிந்தது.
நீந்தி, நீந்தி பிங்க் கரையை நோக்கிச் சென்றது. பிங்க்
அதன் உடன் பிறவா சகோதரர், சகோதரிகள்
முன்னேறிச் சென்றதைப் பார்த்தது.
நீந்தி நீந்திச் சென்று கரையை சென்று அடைந்தது.
ஆனால் -

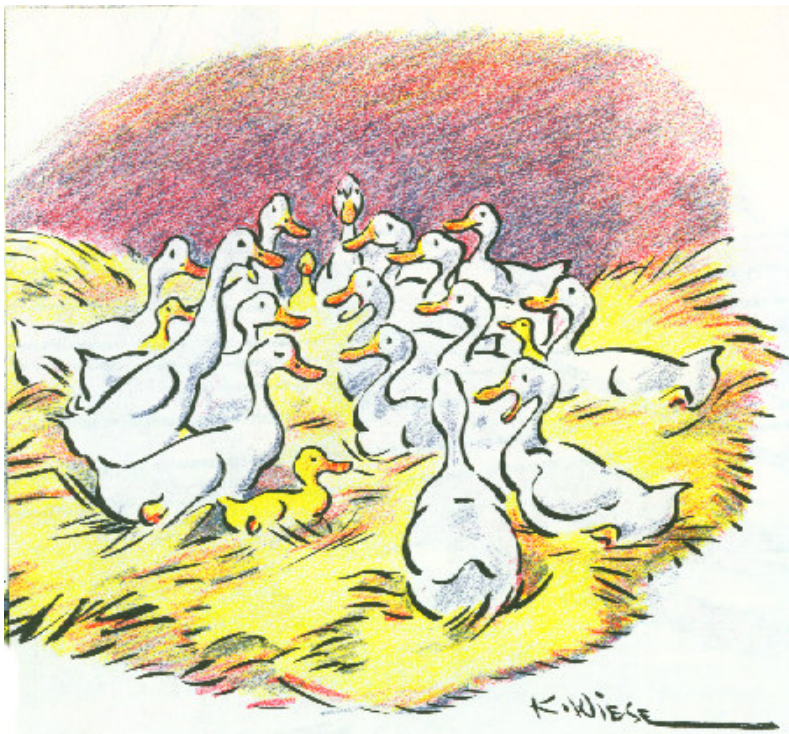
As Ping reached the shore the last of Ping's forty two cousins marched over the bridge and Ping knew that he was LATE again!

But up marched Ping, up over the little bridge and SPANK came the spank on Ping's back!

பிங்க் கரையை அடைந்த போது அதன் கடைசி உடன் பிறவாத நாற்பத்தி இரண்டாம் சகோதரர் பாலத்தில் முன்னேறி சென்று கொண்டிருந்தது. "திரும்பவும்

தாமதமாகி விட்டது" என்பது பிங்கிற்கு தெரிந்து
விட்டது!

இருந்தாலும் பாலத்தின் மேல் முன்னேறி சென்றது.
பிங்கின் முதுகில் "அடி" ஓர் அடி வாங்கியது!

Then at last Ping was back with his mother and his father
and two sisters and three brothers and eleven aunts and
seven uncles and forty-two cousins. Home again on the
wise-eyed boat on the Yangtze River.

பிங்க் கடைசியில் அம்மா, அப்பா,மூன்று சகோதரர்கள்,
இரண்டு சகோதரிகள், மற்ற ஏழு அத்தை, மாமி, சித்தி,
பெரியம்மா, ஏழு மாமா,பெரியப்பா, சித்தப்பா, நாற்பத்தி
இரண்டு உடன் பிறவா சகோதரர், சகோதரி,
எல்லோருடனும் மறுபடியும் ஒன்று சேர்ந்தது.
யாங்க்ட்ஸே நதியில் புத்திசாலி கண்களுடைய படகு
வீட்டில் மறுபடி வந்து விட்டது.